

fra de samme Regler, som ere gældende i Almindelighed med Hensyn til Afstanden mellem Redskaberne. Men det har vist sig, at Højesteret har fortolket Loven paa en ganske anden Maade, ja endogsaa næstendels forlanger, at naar en Fisker har været saa heldig at fange en Aal, skal han fremlægge Bevis for, at en saadan Aal ikke om kortere eller længere Tid vilde have forvildet sig hen i vedkommende Aalegaardsejers Redskab. Saaledes er i Virkeligheden Loven bleven fortolket. Nu er det jo altsaa saaledes, at man fra alle Sider, i alt Fald fra deres Side, som have haft Lejlighed til at udtale sig her i Tinget, indrømmer, at der ved denne Fortolkning af Loven er blevet begaaet en stor Uret imod Fiskerne, altsaa imod de fri Fiskere, og fra Udvalgets Side har man nu stillet adskillige Ændringsforslag, som have til Opgave at give Afstandsbestemmelser, hvorved det bliver slaaet fast, at naar de fri Fiskere fiske i denne Afstand fra de faste Redskaber, have de Ret til at gøre det. Men om selve disse Bestemmelser, som efter min Mening ere saadanne, at de ikke kunne betragtes som tilfredsstillende, erklærer Ministeren, at han betragter dem som et Forhandlingsgrundlag, som han altsaa mener, at vi bør slaa af paa her nede. Jeg vil anbefale Tinget at gaa den modsatte Vej og slutte sig til det Ændringsforslag, som Mindretallet, altsaa min Partifælle for Helsingør (Christian Rasmussen) og jeg stille, og som har til Opgave at bringe Forholdene tilbage til, hvad de vare efter Christian den 5tes Danske Lov. Det er jo saaledes, at man derved ganske vist kommer til at forrykke det, som man betragter som gældende Ret i Øjeblikket, men det, som betragtes som gældende Ret, er jo ikke, hvad Lovgivningsmagten har forudsat skulde betragtes som gældende Ret. Det er blevet det ved en Fortolkning af Højesteret, og jeg mener ganske vist, at det er rigtigt, at Højesteret kan fortolke Love, men Lovgivningsmagten kan bestemme, hvorledes Lovene skulde være, og naar det viser sig, at Højesteret har fortolket Loven paa en saadan Maade, som Lovgivningsmagten ikke har tænkt, maa Lovgivningsmagten se at bringe Loven tilbage til det, som den havde tænkt sig, den skulde være, og bringe den i en saa klar Form, at den ikke kan fortolkes paa anden Maade.

Det næste Ændringsforslag, jeg skal omtale, er et Ændringsforslag til § 4, stillet af et Mindretal, hvortil jeg hører. Det gaar ud paa at affatte Loven ander-

ledes, end Flertallet foreslaar. Grunden til, at jeg har været med til at foreslaa denne Ændring, er, at jeg er bange for, at Paragraffen i den af Flertallet foreslaaede Affattelse under eventuelle Stridigheder om denne Lov vil kunne blive fortolket paa en lignende Maade som den Paragraf, vi have om Aalegaardsretten. Flertallets Affattelse lyder paa, at den, som en Gang har indtaget en Bundgarns-plads og hvert Aar benytter denne . . . . og saa fremdeles, men jeg er ikke sikker paa, at Ordet „den“ vil blive fortolket som absolut tagende Sigte paa en enkelt Person. Det er jo saaledes, at der med Hensyn til adskillige Vande er Selskaber, der drive Bundgarnsfiskeri, idet flere Fiskere have slaaet sig sammen om at anskaffe et eller flere Bundgarn, og dersom man nu forudsætter, at et saadant Selskab udsætter sit Mærke ikke med en enkelt Persons Navn, men derimod med det Selskabs Mærke, som ejer Bundgarnet, gad jeg nok vidst, hvorledes Domstolene ville stille sig, dersom en saadan Sag kom for Domstolene. Thi hvis en enkelt Mand i et saadant Selskab dør, vilde man vist ikke kunne paastaa, at dette Selskabs Ret til at benytte Stedet er ophævet, og hvis Selskabet imidlertid optager ny Medlemmer, efterhaanden som de gamle dø, tror jeg, at denne Paragraf vil kunne fortolkes saaledes, at et saadant Selskab kunde vedblive at være Indehaver af et saadant Bundgarnsstade, saa lang Tid det sørger for at holde Selskabet vedlige ved at optage ny Medlemmer. Hvis man vil fastholde denne Paragraf, saaledes som den er foreslaaet her, bliver det vist nødvendigt at indsætte en Bestemmelse, der gør det klart, at det maa være en enkelt Mand, der kommer til at hæfte for det, og ikke et Selskab. Jeg er ikke sikker paa, hvorledes Paragraffen vil blive fortolket, naar der erindres, at man har noget, som kaldes en juridisk Person, der ikke er en enkelt Person, men f. Eks. kan omfatte et Selskab.

Jeg skal dernæst sige et Par Ord om det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Carl Sørensen) og anbefalet af det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen) og det ærede Medlem for Nibe (Kvist). Jeg er ikke enig med de Herrer om dette Ændringsforslag og mener, at det vil være aldeles forkert at vedtage det, hvilket jeg skal søge at bevise. Der blev gjort gældende af dem, der ønske at beholde den østlige Del af Limfjorden som et laaset Vand, at det særlig skulde tjene som Op-